

קלג:

עין משפט גור מצוה

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

מסורת הש"ס

(א) [וערך לו: (ב) כבודו
לא. (ג) וכלה (ד) כבודו
(ה) ומספחה פ"ט הי"ב
(ו) פ"ט, (ז) [מסותו: (ח)
(ט) וכן א"ת להדי' כנסת
ק: ועמ"ש ה"ש' כנסת
ה"ח, (י) [מספחה
רפ"ו, (י"א) [כבודו (לא)
(י"ב) [מספחה (י"ג) ויקרא
(י"ד) [א"ת מנחת (ש"ט)
(י"ה) [א"ת להדי' כנסת
ק: ועמ"ש ה"ש' כנסת
י"ו וכן עוד כ"ק: ד"ה
עבודת קדשים (י"ז) (ל) ז"ל
ח"ס, (מ) [ח"ל רש"י כ"ק:
ק: ד"ה ועבודת קדשים
וכו' וכ"ה ה"ק דמקדש
לא חשיב אלא כה"ה לה'
מקו' חוץ לק"ש חופקו
כ"ה ורש"י י"ח י"ח י"ח
מתיבתא ח"ס, (י"ח) ז"ל
דלא מה"ס.

הכא כמאי עסקינן דהמשתתף עם עובד כוכבים אינו לר"ך לרשום: **דיוסיב עובד כוכבים אמספתא**. כשהטבח מוכר הכבד דמוכחא מילתא דעובד כוכבים שותף הוא ואין כאן חשד ומתניתין דללא ימי: **דכוסה גבי כסן**. דכרימא: דיוסיב. כהן אמספתא אמאי לר"ך לרשום הוא נמי מוכחא מילתא דכסן שותף בה: אפי"ה דיוסיב כהן אמספתא לא הו' ידעי אינשי דכסן שותף בה: **דאמרי כשרא קובין**. כשר הוא רואה לקנות: אלא לא תוקמה דיוסיב עובד כוכבים אמספתא אלא הכי תוקמה דיוסיב עובד כוכבים אכספתא על הלרגו שנתן בה הטבח המעות כשקמבלט ממיד מן הלוקחים דהא ודאי מוכחא שפיר דעובד כוכבים שותף בה: **דאמרי**. הרוכס המוני הימניה לשומרו לו עלא ייגובס הימנו: אין אמונה בעובד כוכבים. אין ישראל רנילין להאמין בה: אבע"א. עלום כדלוקימנא מעיקרא דיוסיב עובד כוכבים אמספתא ודכסן נמי דיוסיב אמספתא אלא דמי דקסם עובד כוכבים מפעא פני תדיר הוא לועב אל תמסן ככך אלא ככך והכל יודעין וסומך על הנהגה ואין הכל יודעין שהוא שותף: **אלמא מוכחא מילתיהו**. דלא מובין להו כדך חולין: באע"ליו. בשוק: **כאזון הנמכרים כסוך הכיס**. ככור ומעשר דהס"ח: תן חוץ מן הככור והמעשר שהנאמן לבעלים שאין דמיהן קדש דכתיב זהו לא תפדהו ולא תגאלו דהיינו אין קדושה לדמיהן לפיכך לא החירו לו כשיל הנאחו לאלו כהן למוכר בשוק כדך חולין אלא כסוך הכיס ואע"פ שמספיד דכר שאין עליהם קופלין כל כך והיינו מוכחא מילתא אכל פסולי המוקדשים שדמי פדיון נכסיו נקדושתו וכן לא שריה ליה למוכרן בשוק לא פריק להו מעיקרא אלא בזול ואיכא פסידא דהקדש והנהו לר"ך לרשום: **שותף בראש**. ולא ציימר: אפילו אחד ממאה זיר. אפילו אין לכהן או לעובד כוכבים חלק בזרע אלא אחד ממאה פטור טבח. וככהן או עובד כוכבים שמכרו בהמה לטבח ישראל קאמר. וככולו גרסינן פטור סתמא: אי הכי לימני פטור

זבחי שמי צבור. הן כשני עלת ויש להם דין אשמות ליאלץ לפנים מן הקלעים כדמנן בלחיהו מקומן (ומה"ס דף ק"ד): **ועורות קדשים**. מימה אמאי חשיב עורות קדשים מהאכרע שהיו בירושלים הלא בעורה היו מפשיטין אפילו קדשים קלים משום אימורים שלא היו יכולים להוציא חוץ לעורה וה"ל למימניה עם עשר שנמקדש: **א** וד"מא בטר עיקר בהמה אוזנין. הא לא דמי לל למתניתין דתן חוץ מן המתנות פטור מן המתנות דהא ט"ל ממייב האס ישראל כמתנות משום שהמתנות נשארו ביד כהן:

כ"ד א מ"י פ"ט מה"ל
כ"טו"ס ה"י א"מנ
ע"ש קמ"ט ט"ו"ע י"ד מ"י
כ"ה א מ"י פ"ח מה"ל
א"ת"ר מנח"ל י"ז
כ"ו ג מ"י פ"ט מה"ל
כ"טו"ס ה"י א"י כ"מ
ע"ש ק"א [קמ"ט ט"ו"ע
י"ד מ"י פ"ח ט"ו"ע י"ז
כ"ד א מ"י פ"ח ט"ו"ע י"ז
ה (ט"ו"ע) ש"ס ט"ו"ע י"ז

מוסף רש"י

פסולי המוקדשין.
קדשים שגמל בהם
הם נמכרים באיטליה
כשם שטוקן הרבה
ומכר ביוקר ועסקים
בלישאר. כדן נמקדש
מוכרין כפר חולין בכורות
כ"א. בכלל ופרט וברית
מלח. לל קדשי בני ישראל
לך נחמיה למסרה. כלל זה
יהיה לך מקדש הקדשים
מן האל. פרט כל מתנה
כפי עמלה. וכל חרות
קדשים חור וכל והדר
מתיב ברת מלח עלם
הוא וגי כשף הפרעה
ד"ק ק"י (ש"ס) בכ"ל רפ"ט
ובכ"ל. כל המוקדשין.
כאלו קיים כל המורה
טוב טוב עמלה לנפש ככל
ופרט וכל ופסולי קיים
כל הקדשות עיניה ע"ש
כ"מ מלח (ש"ס). ע"ש
במקדש. חלל לפנים מן
הקדש (ש"ס). וארבע
בירושלים. כל העיר
(ש"ס). ועשר בבבוליים.
ענין א"ת ישראל (ש"ס).
אש דר"א. משה הן
גילת משילת שמה
החיה ניר מורע. וזו
חשיב להו (ש"ס). ואשם
תלוי. ח"ל על ספק כ"ח
ש"ל נרע לו עשר וה"ל
שיח טעמא (ש"ס). וכ"ח
ש"למי צבור. כפי פ"ח
שקדו"ל עמלה דכתיב
(ויקרא כ"ג) ופי כ"ח
כי ענה עמלה (ש"ס)
יקדש קדשים תן כדמי
(ש"ס) ק"ש י"ח
לכהן וכלה"ל לפנים מן
הקדשים (כ"ח) ש"ס. ור"ג
שמן של מצורע. מה
שנשארו לגז מתיקה ל"כ
כהן על השתאלת חלל
להניח. דמיה מתנות
(ש"ס) ומנחת העומר.
ע"ה ונחמיה (מ"ד) לל
קרבנא לרית לוג שמן
אל מורע דהו' נמי קרי
קרנן. כדמי ויקרי איתו
לאסם ואת לוג השמן.
ומתן ליה לק"ח קמ"ל
קדש הקדשים חללנו
שיח ק"ח (כ"ח) ש"ס.
רשירי מבורח. כל מתנות
הקדשות. מנח דכ"ה
ומנח חושא ומנח טיטס
(ש"ס). ומנחת העומר.
חומר העומר. מתנת
העומר נקחלת וזריה
נחללו. כל המתנות קדשי
הקדשים תן כדמי לא
האסם מתן חלוקה וגי
(ש"ס). דבבורה. כ"ח
תן חלל כל העיר.
תן הככורים לר"ך
חמה כדמי (כ"ח) י"ז
ואלחטא ש"ס לפי ה'
אלהים וגי ואמר מר
(מתיב כ"ח) מנחת דין אל
כ"ח. וי"ח (ש"ס). ומורס
מן התורה. מה וזקן
וארבע חלות מלרוב מיני
ש"ס. חלת ורקוקן מתן
ורכוסה ומיב (ויקרא ז')
הקריב ממנו אחד מכל
קרנן מתיבתא לכהן ה"ק
גי (כ"ח) ש"ס. ומצלי

הגהות מר"ב

(א) רש"י ד"ה הלוקח לו
וכו' דהלוקח מתנת מן
הכהן ח"ה. מלח מיב
נמקדש.

מכוסא. כהדיא: ועוד מניא. כהדיא דלא פטר ליה אלא מן הלחי: **ככלל ופרט**. בויקח קרח [ומכר לו] לל קדשי בני ישראל לך נחמיה והדר מפרש כל חד וחד וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האל וגי: **וכריס מלח**. כתיב כספיה בריח מלח עולם הוא [ש"ס] כשם שבכית מלח אינה שוכנת כך זו לא משכנת: **כאלו קיים כללות ופרטות**. שזמורה: **וכריס מלח**. של קרבנות: **עשר כמקדש**. ניתנו להם בתוך אינה לאלוהן ש"ס: **זבחי שלמי צבור**. כשני עלת והס קדשי קדשים לאלו בעורה: **לוג שמן של מורע**. מה שנשארו ממנו ודמי לכהנים כדאמרין במנחות (דף מג: טז) וזמרים (דף מג: טז) קרבנא דכתיב בויקח קרח [ומכר לו] לרצות לוג שמן של מורע דקרי קרבנא דכתיב ביה ויקרי אותם לאסם ואת לוג השמן [ויקרא ז'] וכתיב בויקח קרח נקדש הקדשים חללנו [ומכר לו] לרצות לוג שמן של מורע דכתיב ביה ויקרי אותם לאסם ואת לוג השמן [ויקרא ז'] מה שאמר מנחת נכר"ה מפני שהיא מנחת צבור הנקמלת ונאללת ואין לך עוד בצבור: **ושירי מנחות**. של יחיד: **בירושלים**. הנאלקים ומתחלקים לכל העיר: **הככורה**. ככור חס: **ככורים**. אינם נחללים אלא בירושלים דכתיב (דברים י"ג) לא תוכל לאלו כשעריך וגי' ואמר מר (מכות ד' פ') ומנחת ידן [דברים טז] אלו הככורים: **ומורס סבורה**. חוה וזקן וד' חלות כדכתיב [ויקרא ז'] והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' לכהן הזורק וגי' מארבעת מינים חלות ורקוקים ורובהו ומתן אחת מכל מין: **ומורס מלי נזיר**. ורוע בשלה וחלה ורקוק דכתיב נשא [ומכר לו] שמיפין אותן. והיני חד חשיב להו משום דדמו אהדי דתרווייהו מורס מקדשים קלים ניתנו וחיה וזקן של שר שמיים נמי ככלל זה הן והאי דנקט מורס משום דלית ביה מורס אחרינא ומינייהו לכולהו כדאמ' שמוא: **ועורות קדשים**. של עולה חטאת ואשם כדכתיב [ויקרא ז'] עור העולה אשר הקריב ובתורה כתיב (וי' פ"ק טו) נמי י"מרה עור חטאת ואשם: **כגבולים**. נמין להם ככל עיר ישראל: **ומספות**. הרוע והלחיים והקבה: **פדיון סבן**. ה' כלעים: **פדיון פטר חמור**. שה: **שדה אחוה**. שהקדש ולא גאלה ומכרה גזר לאמר והרי היא יואלה ביובל ומתחלקת לכהנים של אותו משמר שאירע בו יובל שנאמר [ויקרא ח'] והיה השדה בצאתו ביובל וגי' לכהן שהיה אחותו: **וגזל סגר**. האשם המושב לה' כפרשת נשא [ומכר לו] וגזל הגר ששבע לו לשקר ואח"כ הודה לאחר מימת הגר דכ"פ ליל כפרקין וקל"ה ד"ה משעה: **הוא סכר**. חייב בר כ"ח סכר: **מדקח חשיב**. האי תנא לכולהו רוע לחיים וקבה כחדא מתנה שלא אמר עשרים ושש: **ש"מ**. חדא היא והמחוייב באחד מתחייב וכולו יאספטר מאחת מן פטור מתיבתא: **כולה שלי והראש שלך**. כהן מוכר לעצת הראש קודם שחייבו: **הי גרסין ש"ס** עובד כוכבים וכלו שמפרס לאלן לישראל לגזול. שעשאוהו שומן לגזול את אלן: **פטור**. ואידי דמנא לה גבי מתנות השוחט לכהן ולעובד כוכבים פטור מתיבה נמי גבי ראשית הגז: **הלוקח גז לטוב של עובד כוכבים**. אפילו קודם שגזוז פטור: **וזה חומר וכו'**. דהלוקח מתנות מן הכהן א' לתייב קודם שחייבו וכל בהמה לכהן חייב כמתנות שלא וזה כה קודם שחייבו: **ש"מ**. מדקמני זה חומר אלמא כמר מיוצא אוליין דהאי לא קנה אלא מתנות וקאמר חייב: ורמינהו